

## Arrest

nr. 118 947 van 14 februari 2014  
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LERNOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het district Jaghuri (provincie Ghazni) afkomstig te zijn. U bent een Hazara van etnische origine. Sinds uw vorige asielaanvraag heeft er zich geen wijziging in uw familiale situatie voorgedaan.*

*Op 28 april 2009 diende u in België een eerste asielaanvraag in. In het kader van deze eerste asielaanvraag stelde u dat u Afghanistan was uitgevlucht omdat u gerekruteerd werd door de Taliban en een zelfmoordaanslag moest plegen. Op 5 februari 2010 werd u een eerste keer gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Omdat u niet kwam opdagen voor een tweede gehoor en u hiervoor geen geldige reden opgaf, nam het Commissariaat-*

generaal op 13 april 2010 een weigeringsbeslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 1 oktober 2010.

Op 15 oktober 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 7 maart 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U was er namelijk niet in geslaagd aannemelijk te maken uit Ghazni afkomstig te zijn. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 28 juni 2012.

Op 9 juli 2012 diende u een derde asielaanvraag in. Op 09 juli 2012 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken deze aanvraag onontvankelijk (bijlage 13quater).

Op 30 oktober 2012 diende u een vierde asielaanvraag in. Op 8 november 2012 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken deze aanvraag onontvankelijk (bijlage 13quater).

Op 4 december 2012 diende u een vijfde asielaanvraag in. In het kader van deze asielaanvraag haalt u aan dat uw familie nog steeds problemen heeft met de belagers waarmee ook u problemen had. Om uw identiteit en/of asielrelaas te staven legt u ook uw taskara neer met Engelse vertaling en een attest van de Afghaanse ambassade in België die deze valideert. Daarnaast legt u ook een attest van het districtshuis over uw problemen neer en de briefomslagen waarmee deze documenten u werden opgestuurd.

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er moet ten eerste worden gemeld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de verklaringen die u naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag uitvoerig hebt uiteengezet voor het CGVS. In dit verband dient te worden benadrukt dat uw tweede asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet aannemelijk hebt gemaakt uit uw geboortestreek afkomstig te zijn. Hierdoor kon er vanzelfsprekend ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde asielmotieven die in uw vermeende regio van herkomst zouden hebben plaatsgevonden. Bovendien moet worden gemeld dat er in het kader van dit tweede asielverzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen afkomstig te zijn uit Ghazni. In het kader van uw derde asielverzoek legde u een brief van uw moeder aan het districtshoofd met diens antwoord neer en de briefomslag waarmee deze u werd opgestuurd. In het kader van uw vierde asielverzoek legde u dan uw originele taskara met Engelstalige vertaling en de briefomslag waarmee deze u werd opgestuurd. Deze documenten legde u ook in het kader van uw vijfde asielverzoek neer, samen met een attest van de Afghaanse ambassade in België dat uw taskara valideert.

U legt uw taskara neer om aan te tonen dat u afkomstig bent van Ghazni. Er moet echter worden opgemerkt dat documenten enkel in rekening worden gebracht indien ze door plausibele en geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, hetgeen hier, zoals in het kader van uw eerdere asielverzoek werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet worden opgemerkt dat, volgens de info waarover het CGVS beschikt, de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. U poogt deze bevindingen van het CGVS te weerleggen door de echtheid van uw document te bewijzen met het attest van de Afghaanse ambassade in België (Stuk 2). Hierover moet echter worden gezegd dat ook de Afghaanse ambassade in België weet heeft van de aanmaak van frauduleuze documenten in Afghanistan, zelfs bij officiële documenten. De Afghaanse ambassade legaliseert de taskara, maar voegt daar op de achterkant van haar attest aan toe dat zij de authenticiteit van de inhoud van het document niet waarborgt. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan de taskara die u neerlegt, waardoor deze uw herkomst niet bewijst en dus een eerder genomen beslissing van het CGVS of de RvV niet tegenspreekt.

Met betrekking tot de uw verklaringen dat uw belagers nu achter uw broer aanzitten na de verdwijning van uw vader moet worden opgemerkt dat er bij uw eerdere asielaanvraag reeds werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw verblijf in Ghazni. Dit nieuw element steunt echter volledig op de door u eerder verklaarde vluchtmotieven waardoor ook deze niet geloofwaardig kan worden geacht. Hierdoor kan er ook weinig waarde worden gehecht aan de brief van uw moeder aan het districtshuis. Dergelijke documenten hebben, zoals eerder gemeld, enkel bewijskracht als ze worden gesteund door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Dit document vertoont ook een

*uiterst gesolliciteerd karakter aangezien deze brief pas op 1 jawza 1391 (21 mei 2012 volgens de Gregoriaanse kalender) werd getekend. Aangezien u uw eerste asielaanvraag hebt ingediend op 28 april 2009, doet het vragen rijzen waarom uw moeder pas drie jaar na uw eerste asielaanvraag een beroep zou doen op de districtschef om uw problemen te bevestigen. Bovendien, zoals eerder gemeld, zijn Afghaanse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn.*

*Tot slot moet worden gemeld dat de documenten die u werden verstuurd, gepost werden in Kabul, te zien aan de briefomslagen die u neerlegt (Stuk 4). Dit bewijst echter gewoon dat deze documenten vanuit Afghanistan werden verstuurd, maar tonen zeker niet aan dat uzelf afkomstig bent uit Afghanistan en meer bepaald uit Jaghori, Ghazni.*

*Gelet op voorgaande, moet worden geconcludeerd dat u geen feiten aanbracht die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie of die zwaarwegende gronden uitmaken om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in art. 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet.*

*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij tijdens het verhoor duidelijk heeft uitgelegd hoe een taskara verkregen wordt en wat de procedure is. De originele taskara weerlegt dus de eerste beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De bevestiging van de Afghaanse ambassade in België versterkt de originele taskara. Dergelijk attest wordt niet zomaar afgegeven en er kan geen twijfel zijn over de afkomst van verzoeker. De vermelding dat de authenticiteit niet kan gegarandeerd worden is een standaard stijlclausule. Overigens werden de documenten vanuit Afghanistan verstuurd. Verzoeker kan niet meer doen om zijn afkomst schriftelijk te bevestigen. Verzoeker toont aan uit de provincie Ghazni afkomstig te zijn en dient minstens subsidiaire bescherming te krijgen.

2.2. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de volgende documenten toe: zijn bijlage 26, een taskara en een certificaat van de Afghaanse ambassade in België.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere

asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. De Raad is van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit het district Jaghuri in de provincie Ghazni in Afghanistan niet aannemelijk maakt. In het kader van de tweede asielaanvraag werd op 7 maart 2012 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers reeds vastgesteld dat verzoeker een zeer beperkte geografische kennis heeft van de streek waar hij zou hebben gewoond tot 2008. Daarnaast bleek verzoeker niet vertrouwd met een aantal zaken die een Afghaanse Hazara zou moeten weten en kende hij de politieke partijen waarmee Afghaanse Hazara's zich al decennialang identificeren niet. Tevens wist hij nauwelijks iets over een aantal invloedrijke Hazara's uit zijn beweerde streek van afkomst, noch over enkele belangrijke Afghaanse figuren. Ook omtrent Afghaanse radiozenders, de kleur van Afghaanse nummerplaten, de scholen in zijn district, de bevolkingssamenstelling en de presidentsverkiezingen. Deze beslissing werd op 28 juni 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in arrest nr. 83904 bevestigd.

De Raad stelt vast dat verzoeker ook in zijn vijfde asielaanvraag volhardt in zijn bewering afkomstig te zijn uit het district Jaghuri in de provincie Ghazni in Afghanistan. De Raad is echter van oordeel dat de documenten die verzoeker neerlegt de bovenstaande vaststellingen niet kunnen weerleggen. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. De taskara van verzoeker kan dan ook de bovenstaande vaststellingen uit de tweede asielaanvraag van verzoeker niet verschonen. Het attest van de Afghaanse ambassade in België dat de taskara legaliseert, vermeldt overigens expliciet dat het de authenticiteit van de inhoud van het document niet garandeert. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat dit een standaard stijlclausule is, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat de inhoud van het document niet gegarandeerd wordt en dit attest bijgevolg de vaststelling dat verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt geenszins kan weerleggen. Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat veel Afghaanse (identiteits-) documenten gemakkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zelfs buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn zelfs na gedegen onderzoek door specialisten niet van authentieke te onderscheiden. De waarde van Afghaanse documenten is hoe dan ook relatief. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij duidelijk heeft uitgelegd hoe een taskara verkregen wordt en wat de procedure is, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de documenten uit Afghanistan zijn verstuurd, stelt de Raad vast dat dit geen bewijs van zijn afkomst vormt. Bovendien werden de documenten verstuurd vanuit Kabul en niet vanuit het district Jaghuri in de provincie Ghazni. Het is de Raad ten slotte niet duidelijk wat verzoeker beoogt met de neerlegging van zijn bijlage 26. Hierop wordt uitdrukkelijk vermeld dat het geen identiteitsbewijs noch nationaliteitsbewijs is. Hoe dan ook maakt verzoeker zijn verblijf in Afghanistan niet aannemelijk.

Waar verzoeker stelt dat er sinds zijn vorige asielaanvraag nieuwe problemen zijn, doordat de mensen die zijn vader hadden meegenomen nu achter zijn broer aan zitten en nog steeds komen om naar hem te vragen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4), stelt de Raad vast dat verzoeker zich blijft steunen op zijn oorspronkelijk asielrelaas, dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden. Bijgevolg kan ook aan deze beweerde problemen geen geloof worden gehecht.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit het district Jaghuri in de provincie Ghazni in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad nog op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de veiligheidssituatie in de provincie Ghazni van die aard is dat verzoeker er een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, benadrukt de Raad dat de

aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)).

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF